

EYÜP RESİMLERİ — Naile Akıncı için Eyüp semtinin özel bir önemi var. 1956 yılında Eyüp'ü resmeden Akıncı, Eyüp'ü bu yıl da yine aynı açıdan, ama farklı renklerle resimlemiş. Naile Akıncı yılın üç ayını Ekinlik Adası'nda geçiriyor ve resim yapma isteği uyandıran her şeyi bu adada bulabildiğini söylüyor. (Fotoğraf: Lale Filoğlu)

Naile Akıncı, resimlerini Kayaalp Sanat Galerisi'nde sergiliyor

50. yılda onur ödülü

Naile Akıncı'nın elli yıllık sanat yaşamındaki ilkeleri: İnanmadığını asla yapmamak, kendini anla:mamak, değerlendirmeyi zamana ve izleyiciye bırakmak. Akıncı'nın Kayaalp Sanat Galerisi'ndeki sergisi 27 mayısa kadar görülecek.

Kültür Servisi — 50. sanat yılını, Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın verdiği Onur Ödülü ile kutlayan **Naile Akıncı**, resimlerini Kayaalp Sanat Galerisi'nde sergiliyor. Sanatçının resimlerinde özellikle balıkçılar, yöresel figürler, Adalar, Eyüp, Kadıköy ve doğadan kesitler önemli bir yer tutuyor. Akıncı'nın sergisi 27 mayısa kadar görülebilecek.

Naile Akıncı, sadık kalmadığı halde bir doğa tutkunu. Ancak sanatçı için Eyüp semtinin ayrı bir önemi, ayrı bir etkisi var. 1956 yılında Eyüp'ü görüntüleyen Akıncı, bu yıl oturup yine aynı açıdan farklı renklerle Eyüp'ü resmetmiş.

1938 yılında Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nin orta bölümüne giren Akıncı, sonraki yıllarda Şefik Bursalı, Bedri Rahmi Eyüboğlu, Nurullah Berk, Leopold Levy ve Zeki Kocamemi'nin öğrencisi oldu. 1956 yılından başlayarak yurtiçi ve yurtdışı sergilerine katılan ve çok sayıda kişisel sergi açan Naile Akıncı, ilk kez 1973 yılında Arkara-Sanat Dergisi

50. Yıl Ödüllü Resim Yarışması'nda mansiyon kazandı. 1974'te 10. Clermont-Ferrand Çağdaş Sanat Sergisi Uluslararası Büyük ödülüyle 10. Wıchy Bienali Uluslararası Büyük Ödülü'nü kazanan Akıncı, 1976'da Clermont-Ferrand Çağdaş Sanat Sergisi Kent Özel Ödülü ve aynı yıl Wıchy Bienali Jüri Özel Ödülü'ne değer görüldü. 1979 yılından sonra yurtiçinde ve yurtdışında açılan sergilerden çeşitli ödüller kazanan sanatçı, Türk resmine katkılarında dolayı bu yıl da Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın Onur Ödülü'ne değer bulundu.

Naile Akıncı, 50 yıllık sanat yaşamında kendi ilkelerinden hiçbir zaman ödün vermediğinden söz ederek, inanmadığını asla yapmama, kendini anlatmama, değerlendirmeyi zamana ve izleyiciye bırakmanın başta gelen ilkeleri arasında yer aldığını belirtiyor. İzleyicilerin her zaman doğru değerlendirmede bulunup bulunmadığı sorulduğunda, eski günlerini hatırlayarak şöyle yanıt veriyor sanat-

çı: "Her zaman doğru değerlendirilmiyor. Ben akademideyken ne kadar zayıf öğrenci varsa Çallı'nın atölyesinden Hikmet Onat'a gönderilirdi. Çok kuvvetli olanlar ise Bedri Rahmi ve diğerlerine. Bir modern resim akımı vardı. Çallı'da çalışanlarda boya mükemmeldi ama desen yoktu bize göre. Yıllar geçtikten sonra biz Çallı'ların, Onat'ların, Zeki Kocamemi'lerin değerini anladık. Halbuki o zamanlar bilememiştik."

Naile Akıncı'nın resimlerinde önemle üzerinde durduğu üç öğe var: Renk, leke ve desen. "Ama" diyor sanatçı, "Şimdi desen dersleri akademiden kaldırıldı. Renk leke ve desen birbirine bağımlıdır ayrılmaz ki."

Naile Akıncı yılın üç ayını Ekinlik Adası'nda geçiriyor. Sanatçı, doğayı, balıkçıları, tekneleri, kısaca resim yapma isteği uyandıran her şeyi bu adada bulabiliyor. Oldukça rahatsız bir ortamda resim yaparken, yörenin yerlilerinden birinin Akıncı'ya söyledikleri ise hâlâ belleğinde: "Yere oturdum, etrafta karıncalar, böcekler. Yörenin yerlilerinden biri geçerken, 'Hoca Hanım ne oturup uğraşıyorsun bu resimleri yapmak için. Al bir fotoğraf makinesi istediğin kadar çek' dedi. Çok şaşırılmışım, tuhafıma gitmişti. Bizdeki sanat anlayışı bu kadarmış demek."

